

Birahanelerin Eğlence Vergisine Tabi Olmadığı

Bu karar; Birahanelerin Eğlence Vergisi'ne tabi olup olmayacağı hususuna ilişkindir.

T.C.

DANIŞTAY

Vergi Dava Daireleri Kurulu

Esas: 1993/110

Karar: 1994/189

Tarih: 22.04.1994

ÖZET: Birahaneler Eğlence Vergisine tabi değildir.

(2464 sayılı BGK. m. 17, 19, 20)

KARAR METNİ:

Temyiz Eden : ...

Karşı Taraf : ... Belediyesi Hesap İşleri Müdürlüğü.

İstemin Özeti: Birahane işleten davacı adına 1989. 1990 ve 1991 yılları için salınan 3.175.000.- TL. Eğlence Vergisine karşı açılan davada... Vergi Mahkemesi K:1991/302 s. Kararıyla; 2464 s. Belediye Gelirleri Yasasının 19 uncu maddesine 3048 s. Yasayla eklenen 5 inci bentte bira ve alkollü içki içilen ve satılan yerlerden Eğlence Vergisi alınması amaçlandığından, salınan vergide kanuna aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle

davayı reddetmiştir.

Davacının temyiz başvurusunu inceleyen Danıştay Dokuzuncu Dairesi K:1992/1870 s. Kararıyla: Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına sunulan 3048 s. Kanun teklifinde birahaneler eğlence yeri kabul edilerek vergiye tabi tutulmalarının önerilmesine karşın İçişleri Komisyonunun bu konuda kabul ettiği metinde birahanelerin eğlence yeri olarak sayılmadığı, yükümlülük kapsamına alınmayan bir yasanın istisna ile ilgili kurala dayanılarak vergiye tabi tutulamayacağı, gerekçesiyle vergi mahkemesi kararını bozmuştur.

Sivas Vergi Mahkemesi tarafından bozma kararına uyulmayarak verilen K:1993/33 s. Kararla; 2464 s. Yasada değişiklik yapan 3048 s. Kanunun gerekçesinde birahanelerin eğlence yeri niteliğini taşımayan kahvehane, kıraathane, çayhane ve çay ocaklarından ayrı düşünülmesi gerektiği belirtilmek ve vergi dışı bırakılmamak yoluyla eğlence yeri olduklarının vurgulandığı, 2464 s. Kanunun 20 nci maddesinde sayılanlar dışında eğlence yerleri olabileceği ve müzik olmadan da eğlence yapılabileceği, salınan vergide hukuka aykırılık bulunmadığı, gerekçesiyle davanın reddi yolundaki ilk kararda diretilmiştir.

Direnme kararı davacı tarafından temyiz edilmiştir.

Savunmanın Özeti: Savunma verilmemiştir.

Tetkik Hakimi: Dr. Asım ÖZCAN

Danıştay Savcısı: Gülsen MUTLU

Düşüncesi: Birahane işleten davacı adına salınan Eğlence Vergisini onayan Vergi Mahkemesi kararının, Danıştay Dokuzuncu Dairesince bozulması üzerine verilen ısrar kararının bozulması istenmektedir.

2464 s. Belediye Gelirleri Kanununun verginin konusunu belirten 17. maddesinde bu Yasanın 21.maddesinde belirtilen ve belediye sınırları ile mücavir alanlar içerisinde yer alan eğlence işletmelerinin faaliyetlerinin Eğlence Vergisine tabi olduğu, aynı Kanunun verginin matrahını belirleyen 20.maddesinin 3. fıkrasında da biletle girilmesi zorunlu olmayan bar, pavyon, gazino, gece kulübü, taverna, diskotek, kabare, dansing, bilardo ve masa futbolu salonları gibi eğlence yerlerinde işin mahiyetine göre çalışılan her tarih için belediye meclislerince takdir edilecek miktarın verginin matrahını oluşturacağı belirtilmiştir.

Yasanın 20 nci maddesinin 3 üncü fıkrasında birahane yer almadığı gibi sayılanların niteliği göz önüne alındığında özellikle eğlendirme amaç ve araçlarının bulunmaması

karşısında birahaneenin bunlar gibi kabul edilmesi mümkün değildir.

Her ne kadar 2464 s. Belediye Gelirleri Kanununun 19 uncu maddesinin 3048 s. Kanunla değişik 5 inci bendi hükmü ile bira, alkollü içki içilmeyen, satılmayan ve ruhsatnamelerinde kahvehane, kiraathane, çayhane ve çay ocakları olduğu belirtilen yerlerin Eğlence Vergisinden muaf tutulmuş olması sadece birahane olarak işletilen ve yasada vergiye tabi olduğu belirtilen yerler arasında gösterilmeyen birahaneleri, bu maddeden hareketle eğlence yerlerine dahil ederek vergi kapsamına almak verginin kanunilik ilkesine ters düşer.

Açıklanan sebeple Vergi Mahkemesinin ısrar kararında isabet görülmediğinden temyiz isteminin kabulüyle kararın bozulması gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Vergi Dava Daireleri Genel Kurulunca, Tetkik Hakimi Dr. Asım ÖZCAN'ın yazılı ve sözlü açıklamalarından sonra dosyadaki belgeler incelenerek gereği görüldü:

Birahane işleten davacı adına salınan Eğlence Vergisine karşı açılan davanın reddi yolundaki vergi mahkemesi direnme kararı temyiz edilmiştir.

2464 s. Belediye Gelirleri Yasasının Eğlence Vergisinin konusuna ait 17.maddesinde Kanunun 21.maddesinde belirtilen eğlence işletmelerinin Eğlence Vergisine tabi olduğu hükme bağlanmış. Kanunun 21.maddesinde vergi, biletle girilen yerler ve müşterek bahisler için oran olarak, biletle girilmesi zorunlu olmayan eğlence yerleri için ise miktar olarak belirlenmiştir. Kanunun verginin matrahına ait 20. maddesinin 3048 s. Yasayla değişik 3.bendinde ise: biletle girilmesi zorunlu olmayan bar, pavyon, gazino, gece kulübü, taverna, diskotek, kabare, dansing, bilardo ve masa futbolu salonları gibi eğlence yerlerinde Belediye Meclislerince takdir edilecek miktarın verginin matrahını oluşturacağı hükme bağlanarak, vergi kapsamında olan ve biletle girilmesi zorunlu olmayan işletmeler sayılmıştır. Anılan bentte biletle girilmesi zorunlu olmayan eğlence yerleri sınırlı olarak sayılmadığından, fıkra da belirtilenler dışındaki bazı işletmelerin bu vergiye tabi tutulması mümkün ise de, vergiye tabi tutulacak işletmelerin sayılan işletmelerle aynı amaca ve benzer niteliklere sahip olmaları gereklidir. Bu işyerlerinde içki içilmesi değil, eğlence unsuru ağır bastığı ve müzik eşliğinde veya müzik olmadan yapılan bazı faaliyetlerle veya bazı gösterilerin izlenmesiyle eğlenildiğinden, birahaneler bu işletmelerle aynı özellikleri taşımamaktadır.

Yükümlülük kapsamına alınmayan bir konunun istisna ve muaflıklarla ilgili kuralların

yorumuna dayanılarak vergilendirilmesi, verginin kanuniliđi ilkesine aykırı dűŖeceđi gibi, 2464 s. Kanunun istisna ve muaflıklarla ilgili 19 uncu maddesine 3048 s. Yasayla eklenen 5 inci bentte yer alan, kahvehane, kiraathane, ayhane ve çay ocaklarının bira, alkollű içki iilmemek ve satılmamak koŖuluyla vergi dıŖı bırakılmasıyla ilgili kural, bu iŖyerlerinin Eđlence Vergisi dıŖında kalabilmeleri için gerekli koŖulu gűsterdiđinden, bu kurala dayanılarak bira ve alkollű içki içilen veya satılan bűtűn iŖyerlerinin Eđlence Vergisine tabi olduđu sonucuna ulaŖmak da műmkűn deđildir.

űte yandan. Tűrkiye Bűyűk Millet Meclisi BaŖkanlıđına sunulan 3048 s. Kanun teklifinde, birahaneler eđlence yeri kabul edilerek Kanunun 20.maddesinin 3'űncű bendinin bu dođrultuda dűzenlenmesinin űnerilmesine karŖın, iiŖleri Komisyonu tarafından benimsenen ve Tűrkiye Bűyűk Millet Meclisince aynen kabul edilen metinde birahanelere yer verilmemesi de kanun koyucunun birahaneleri Eđlence Vergisi kapsamı dıŖında bırakmayı amaçladıđını gűstermektedir..

Bu nedenle, birahane iŖleten davacı adına salınan Eđlence Vergisine karŖı açılan davanın reddi yolundaki direnme kararında kanuna uygunluk gűrűlmemiŖtir.

Açıklanan nedenlerle. Sivas Vergi Mahkemesinin 17.2.1993 tarihli E:1993/71, K:1993/33 s. direnme kararının bozulmasına, yeniden verilecek kararda karŖılanacađından yargılama giderleri konusunda hűkűm kurulmasına gerek bulunmadığına,

22.4.1994 tarihinde **oybirliđi** ile karar verildi.

Kaynak: DKD Sayı 90

Telefon: +90 (312) 473 84 23

E-Posta: mts@mevzuattakip.com.tr

Adres: etin Emeç Bulvari Hűrriyet Cad. No: 2/12 ankaya ANKARA